

Uitzicht 4:

Hutje mutje, gezellig hè. Althans dat was het altijd in mijn herinneringen. Samengepakt voor de gloeiende kolenkachel bijna bij elkaar op schoot en dan verhalen.

Waar die over gingen? Vrijwel zeker over hoe het vroeger was. Toen de straten ook leeg waren. Alleen niet vanwege een ziekte, maar gewoon omdat toen bijna niemand een auto bezat en weinig mensen een fiets. Mijn vader bijvoorbeeld had een dienstfiets. Nee, niet zo'n dom brilletje dat je in mijn jongelingstijd kreeg als je enigszins bijziende in het leger werd geroepen. Nee, mijn vader had een echte Fongers. En daarmee reed hij naar boerenbedrijven aan de rand van onze stad, die om aansluitingen op het stads-elektriciteitsnet vroegen en beoordeeld moesten worden om goedkeuring te kunnen krijgen. Soms kwam mijn vader dan met een kistje kersen achterop thuis. Heerlijk! Maar of dat fraude of corruptie was? Nee, ik denk eerlijk van niet. Men vond het gewoon leuk om zoiets aan een ander te kunnen geven. En als het wel verkeerd zou zijn geweest, dan heb ik daar nu al heel lang geen gewetenswroeging meer van. Heerlijk, die kersen.

Hutje mutje waren ook de feestdagen zoals Kerst en Pasen, Pinksteren, de communies en zeker ook de schoolvakanties. Niets gezelliger dan rond de eettafel spelletjes doen met Pa en Ma en je broertjes, de poes knorrend en snorrend liefst middenop het speelbord en de snoeptrommel nog dicht. Die ging pas open als de winnaar bekend was en dan mocht hij - want ik had alleen maar broers - als eerste pakken. Blind! Want anders zou hij zeker het grootste stuk chocolade grijpen en hebzucht was een "zonde" in die tijd.

Met hutje mutje ging een groot stuk van mijn jeugd voorbij. Ik was vrijwel vergeten hoe het hutje mutje gevoel voelde, tot ... we door corona gedwongen weer thuis hutje mutje moeten doen. Zou het ons lukken? Ik twijfel. Want corona heeft ons bijna alles afgenomen wat we in de loop van vele jaren hebben verworven en niet graag meer prijsgeven.

Toch is het misschien goed om even in die herinnering te duiken, want niet alles van hutje mutje was even goed toen. Maar het allerbelangrijkste was de saamhorigheid ervan. Het willen delen en elkaar wat warmte geven. Als ons dat lukt, dan is ook gedwongen thuisblijven een klein feestje met elkaar.

P.A.N. Demie